

แม้ว่าเหตุการณ์จะผ่านมากกว่า ๕๐ ปี แต่ลูกก็ยังจำได้ดีเหมือนกับเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นเมื่อเร็วๆ นี้

ตอนนั้นลุงแต่งเครื่องแบบลูกเสือเอก ยืนเป็นกองรักษาความปลอดภัยอยู่หน้าศาลากลางจังหวัดชุมพรในสมัยนั้น ซึ่งปัจจุบันได้กลายเป็นที่ว่าการอำเภอเมืองจังหวัดชุมพรแล้ว

ประชาชนชาวจังหวัดชุมพร มารอหน้าศาลากลางจังหวัดอย่างเนืองแน่น ในมือถือธงชาติไทยโบกสบัด

ทุกคนมาด้วยหัวใจเดียวกัน เป็นหัวใจของความจงรักภักดีที่มีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ

ทุกคนต่างปรารถนาเพื่อมาชื่นชมพระบารมีของพระองค์ท่านอย่างใกล้ชิด

เพราะเป็นครั้งแรกที่ทั้งสองพระองค์เสด็จประพาสจังหวัดชุมพร เมื่อต้นเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๒

แม้ว่าลุงไม่ได้มีโอกาสได้เฝ้ารับเสด็จฯ เหมือนประชาชนคนอื่นๆ กล่าวคือประชาชนได้หันหน้าไปทางพระองค์ท่านในบริเวณที่ซึ่งจังหวัดชุมพรได้จัดเตรียมไว้ โดยเว้นทางลาดพระบาท เพื่อพระองค์ได้เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมเยียนประชาชนอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง

เพราะลุงเป็นกองรักษาความปลอดภัย จึงต้องยืนตรงริมลาดพระบาท โดยหันหน้าเข้าหาประชาชนที่มาเฝ้ารับเสด็จฯ ไม่มีโอกาสได้เห็นพระพักตร์ของพระองค์ท่าน

แต่ลุงก็มีความปลื้มปิติเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสถวายความปลอดภัยให้แก่พระองค์

และแม้ว่าลุงมีโอกาสได้รับรู้รับทราบพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จากวิทยุและหนังสือพิมพ์เท่านั้น

ส่วนทางโทรศัพท์หรือทีวีนั้น

แม้ว่าในขณะนั้นมีแล้ว ซึ่งเป็นทีวีขาวดำ แต่บ้านของลุงก็ไม่มีทีวี ดังนั้น โอกาสที่ได้ดูทีวี จึงมีน้อยมาก

ข่าวของพระองค์ท่าน โดยเฉพาะข่าวเสด็จประพาสจังหวัดชุมพร ลุงได้ติดตามเป็นพิเศษโดยเฉพาะทางหนังสือพิมพ์

ลุงทราบทั้งหมด กระทั่งเวลาที่เสด็จพระราชดำเนินออกจากพระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระราชวังดุสิต มาประทับรถไฟพระที่นั่งที่สถานีรถไฟจิตรลดาร คณขับริไฟเพื่ออะไร เสด็จฯ แวะสถานีรถไฟเพชรบุรี ใครมาเฝ้ารับเสด็จฯ บ้าง ถึงจังหวัดชุมพร มีพิธีการในการรับเสด็จฯ อย่างไร ประทับค้างคืนที่ไหน เยี่ยมเยียนประชาชนตรงไหนอย่างไร จนกระทั่งพระองค์ท่านเสด็จพระราชดำเนินโดยรถยนต์พระที่นั่งออกจากชุมพรถึงอำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง

ดังนั้น เมื่อลุงเข้าสอบชิงทุนของจังหวัดชุมพร เพื่อไปศึกษาต่อในชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา (ป. กศ.)

ในประเภทนักเรียนชาย ลุงจึงสอบได้ที่ ๑

เพราะข้อสอบเรียงความในครั้งนั้นได้กำหนดให้ผู้เข้าสอบทุกคนเรียงความเรื่อง “ในหลวงเสด็จประพาสชุมพร”

โดยเหตุที่ความทรงจำของลุงในขณะนั้น ถือว่าเป็นเลิศ

และสิ่งที่ลุงรู้จากหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการเสด็จประพาสชุมพรนั้น เป็นสิ่งที่ละเอียดมาก เกินไปกว่าผู้เข้าสอบคนอื่นๆ ที่ไม่ได้ติดตามข่าวของพระองค์ท่าน เช่น ลุงจะรับทราบได้ คิดว่าคงเขียนอะไรได้ไม่มากนัก นอกจากสิ่งที่ได้รู้หรือได้เห็นจากการเข้าเฝ้ารับเสด็จฯ ในวันนั้นเท่านั้น

ดังนั้น เรียงความเรื่องนี้ จึงเป็นเรียงความที่ง่ายที่สุดของลุง

ผู้ชายที่สอบได้ที่ ๑ ได้ไปศึกษาต่อที่วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (ชื่อในขณะนั้น) ส่วนผู้หญิงที่สอบได้ที่ ๑ ได้ไปศึกษาต่อที่วิทยาลัยครูสวนสุนันทา

ในขณะที่ผู้ที่สอบได้ที่ ๒ ถึงที่ ๕ ได้ไปศึกษาต่อที่วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช

การที่ลุงได้ศึกษาต่อที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งในขณะนั้นยังถือว่าเป็นศูนย์กลางของการศึกษาที่สำคัญมาก จึงถือเป็นความได้เปรียบ

เพราะในขณะที่เพื่อนๆ ที่ได้ทุนการศึกษาไปศึกษาต่อที่วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วก็ได้กลับไปจังหวัดชุมพร เพื่อทำงานชดใช้ทุน ส่วนลุงได้เข้าศึกษาต่อที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปัจจุบันก็คือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ลุงรับราชการครั้งแรกด้วยวุฒิการศึกษาบัณฑิต (เกียรตินิยม) ในขณะที่เพื่อนๆ เริ่มด้วยคุณวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา (ป. กศ.)

ความก้าวหน้าในชีวิตราชการจึงแตกต่างกันมาก ลุงจึงพูดได้อย่างเต็มปากว่า ลุงมีวันนี้ได้ ก็เพราะความจงรักภักดีที่มีต่อพระองค์ท่าน

และสิ่งที่ลุงทำได้ ก็ด้วยการปฏิบัติตนเป็นคนไทยที่ดี และการถวายความจงรักภักดีต่อพระองค์เต็มหัวใจ ทั้งนี้ได้ถวายความจงรักภักดีตามโอกาสที่อำนวย

สมัยที่ลุงได้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการชมรมนักบริหารข้าราชการพลเรือน ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๓๙ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ลุงได้มีโอกาสเข้าเฝ้าถวายพระพรฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสเฉลิมพระชนมพรรษา ณ ศาลาดุสิตาลัย

และลุงก็ได้เข้าเฝ้าฯ ทุกครั้งไม่เคยขาด

เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระองค์ท่านในปีนี้ ขอกล่าวคำถวายพระพร

ขอให้พระองค์ทรงพระเจริญ

ยิ่งยืนนาน